

Sygn. akt V GC 254/12 upr

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 9 listopada 2012 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2012 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w J.

przeciwko A. N.

o zapłatę 1 074,65 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11.04.2012 r. sygn. akt V GNc upr 613/12 , który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 074,65 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.04.2011 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 złotych tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 180,00 złotych tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego.

Sygn. akt V GC upr 254/12

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w J. w pozwie przeciwko A. N. domagał się zasądzenia kwoty 1.074,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.04.2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego w kwocie 180,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 02.02.2011 r. pozwany zlecił mu naprawę samochodu D. (...) nr rej. (...). Pozwany upoważnił także firmę ubezpieczeniową do wypłaty na rzecz powoda odszkodowania z tytułu usunięcia szkody. Koszty naprawy zamknęły się kwotą 5.997,04 zł, na jaką powód wystawił fakturę VAT. Powód od ubezpieczyciela oraz pozwanego otrzymał łącznie kwotę 4.922,39 zł. Do zapłaty pozostała kwota dochodzona pozwem.

W dniu 11.04.2012 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości roszczenia zgłoszone w pozwie.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zarzucił, że likwidacja szkody miała nastąpić z polisy OC sprawcy kolizji, zarejestrowanej w firmie ubezpieczeniowej (...) S.A V. (...). Naprawa miała zostać wykonana zgodnie z kosztorysem naprawy oraz sporządzoną przez powoda kalkulacją naprawy, która została zaakceptowana przez firmę ubezpieczeniową. Naprawa miała objąć m.in. wymianę błotnika tylnego uszkodzonego w trakcie kolizji. Faktura za naprawę obejmowała m.in. należność za błotnik tylny w kwocie 1.291,32 zł. Po zakończeniu naprawy przedstawiciel firmy ubezpieczeniowej dokonał oględzin naprawionego samochodu, podczas których stwierdzono, że błotnik nie został wymieniony lecz naprawiony, co stwierdzono na podstawie pomiaru grubości powłoki lakierniczej. Po stwierdzeniu braku wymiany błotnika powód przyznał, że nie wymienił błotnika lecz wykonał tylko „technologiczną wymianę częściową w dolnej części błotnika”. Stwierdzenie nierzetelnej oraz niezgodnej ze zleceniem naprawy samochodu było przyczyną częściowej odmowy wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela. Pozwany zarzucał także, że likwidacja szkody miała nastąpić na podstawie zlecenia firmy ubezpieczeniowej, a wszelkie uzgodnienia pomiędzy powodem, a firmą ubezpieczeniową zapadały poza pozwanym. Pozwany wskazywał również, że powód nie wykonał naprawy zgodnie ze zleceniem, w szczególności nie wykonał wymiany błotnika tylnego.

Powód ustosunkowując się do sprzeciwu podtrzymał powództwo w całości. W piśmie procesowym z dnia 12.06.2012 r. wskazywał, że naprawa została wykonana w sposób zgodny z technologią przewidzianą dla pojazdów D. (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.02.2011 r. pozwany zlecił powodowi naprawę samochodu D. (...) nr rej. (...) uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 05.01.2011 r.. W związku z tym, że odpowiedzialnym za uszkodzenie samochodu był podmiot, który miał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z (...) S.A V. (...) pozwany upoważnił jednocześnie powoda do prowadzenia w jego imieniu czynności odszkodowawczych związanych z likwidacją przedmiotowej szkody oraz do odbioru należnego odszkodowania.

Dowód: zlecenie naprawy k. 14.

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel w dniu 09.02.2011 r. sporządził kosztorys naprawy, w który przewidział m.in. wymianę błotnika tylnego.

Dowód: kosztorys z dnia 09.02.2011 r. k. 32, 33,

zeznania świadka W. P. k. 78 – 80.

W celu wykonania naprawy powód zakupił cały błotnik tylny przeznaczony do samochodów D. (...). Do naprawy wykorzystany został tylko dolny fragment błotnika umożliwiający wymianę uszkodzonego fragmentu błotnika. Taki sposób naprawy jest zgodny z technologią naprawy przewidzianą przez producenta samochodu.

Dowód: kosztorys naprawy nr 054/11 k. 34 – 37,

zdjęcie k. 61,

zeznania świadka W. P. k. 78 – 80,

zeznania świadka D. L. k. 80,

przesłuchanie R. D. k. 81,

wydruk z programu komputerowego (...) k. 85 – 125.

Po wykonanej naprawie powód sporządził kosztorys naprawy i wystawił pozwanemu w dniu 05.03.2011 r. fakturę Vat na kwotę 5.997,04 zł, płatną do dnia 04.04.2011 r., obejmującą m.in. należność za błotnik lewy tylny w kwocie 1.291,32 zł (1.049,85 zł netto). W kosztorysie naprawy przy określeniu czynności naprawczych uwzględniono wymianę częściową błotnika tylnego lewego (ściany bocznej tylnej lewej).

Dowód: faktura vat k. 18,

kosztorys naprawy nr 054/11 k. 34 – 37.

Tytleem zapłaty za naprawę samochodu powód otrzymał:

- kwotę 1.121,40 zł od pozwanego,
- kwotę 2.253,56 zł od ubezpieczyciela,
- kwotę 1.547,43 zł od ubezpieczyciela.

Dowód: potwierdzenie wpłat k. 15 – 17.

Ubezpieczyciel, po wykonaniu naprawy samochodu i jego oględzinach odmówił wypłaty odszkodowania za błotnik tylny lewy zarzucając, że nie został on wymieniony, a jedynie naprawiony. Powód podczas negocjacji z ubezpieczycielem deklarował usunięcie powłoki lakierniczej celem wykazania wymiany elementu błotnika.

Dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 40, 41,

pismo ubezpieczyciela z dnia 13.09.2011 r. k. 44,

wydruk korespondencji elektronicznej z dnia 17.06.2012 r. i 24.06.2011 r., 27.06.2011 r. w aktach szkody

Pismem z dnia 11.07 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniami nadania i odbioru przesyłek k. 19,20.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód roszczenie swoje wywodził z umowy, które przedmiotem było wykonanie naprawy samochodu pozwanego. Umowę tą należy zakwalifikować jako umowę o dzieło (art. 627 i nast. k.c.). Jednym z obowiązków zamawiającego, wynikającym z art. 627 k.c., jest obowiązek zapłaty wynagrodzenia. W umowie – zleceniu naprawy z dnia 02.02.2011 r. stronnie ustaliły wysokości wynagrodzenia powoda. W świetle przepisu art. 628 k.c. uznać należy, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Swoje wynagrodzenie powód ustalił sporządzając kalkulację naprawy w powszechnie stosowanym systemie audatex. Kalkulacja ta nie była kwestionowana przez pozwanego, który dodatkowo zaakceptował fakturę wystawioną przez powoda.

Zlecając naprawę samochodu pozwany upoważnił jednocześnie powoda do prowadzenia w jego imieniu czynności odszkodowawczych związanych z likwidacją szkody, za którą odpowiedzialność ponosił podmiot ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. V. (...). Upoważnił on także powoda do odbioru odszkodowania. Z okoliczności sprawy wynika, że odszkodowanie wypłacone przez ubezpieczyciela miało być przeznaczone na pokrycie kosztów naprawy samochodu. W umowie (zleceniu naprawy) pozwany zobowiązał się do pokrycia całości lub części kosztów naprawy w przypadku ujawnienia się okoliczności wyłączających lub ograniczających odpowiedzialność ubezpieczyciela i w efekcie tego niewypłacenia przez niego całości odszkodowania. Umowa nie przewiduje wprost sytuacji, gdy ubezpieczyciel bezpodstawnie odmawia wypłaty odszkodowania. Wobec braku jakichkolwiek zastrzeżeń umownych w tym zakresie, nie powinno budzić wątpliwości, że koszty naprawy w takiej sytuacji powinny być pokryte

przez pozwanego. Obowiązek zapłaty przez niego wynagrodzenia za wykonane dzieło (naprawę samochodu) wynika z faktu zawarcia przez niego umowy o dzieło. Jak wskazano powyżej obowiązek zapłaty wynagrodzenia wynika z art. 627 k.c.

Brak jest w sprawie dowodów, na podstawie których można byłoby ustalić, że strony przy zawieraniu umowy szczegółowo ustaliły technologię naprawy oraz tego co rozumiały pod pojęciem wymiany błotnika. Przeprowadzone w sprawie dowody z zeznań świadków W. P. i D. L. jednoznacznie wskazują na to, że w przedmiotowym samochodzie wymieniony został uszkodzony fragment błotnika. Co istotne w tej sprawie taki sposób naprawy samochodu jest zgodny z technologią naprawy samochodu przewidzianą przez producenta samochodu, co wynika jednoznacznie z przedłożonego przez powoda wydruku z programu komputerowego (...). Taki sposób naprawy samochodu wiąże się z mniejszą ingerencją w konstrukcję samochodu, i jak należy domniemywać tym jest podyktowany. Ujęcie w kosztorysie kosztów całego poszycia tylnego wynika z tego, że producent nie dostarcza mniejszych fragmentów poszycia. Podkreślić przy tym należy, że w kalkulacji kosztów naprawy powód uwzględnił jedynie częściową wymianę ściany bocznej, co z kolei miało przełożenie na koszty naprawy (wymiana większego fragmentu ściany bocznej lub całej ściany bocznej skutkowałaby podwyższeniem kosztów naprawy).

Jak wskazano powyżej ustalając, że powód dokonał wymiany części ściany bocznej, a niej jedynie naprawy uszkodzonego miejsca Sąd oparł się głównie na dowodach z zeznań świadków. Ich zeznania znajdują potwierdzenie w przedłożonym przez powoda zdjęciu, na którym widoczny jest pozostały fragment ściany bocznej oraz w kosztorysie naprawy sporządzonym przez powoda, w którym wyszczególniono częściową wymianę poszycia. Dowodów tych nie podważają dowody z wydruków korespondencji elektronicznej oraz pism ubezpieczyciela, w których pracownicy ubezpieczyciela podważają wymianę części. Dowody te jako dokumenty prywatne są jedynie dowodem na to, że osoby które je sporządziły złożyły oświadczenia o takiej, a nie innej treści (por. art. 245).

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.074,65 zł jako kwotę odpowiadającą niezaspokojonemu wynagrodzeniu za wykonanie naprawy samochodu. Odsetki ustawowe zasadzono na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Rozstrzygnięcie kosztach procesu co do zasady znajduje oparcie w art. 98 § 1 k.p.c. . Na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie pełnomocnika (180,00 zł), opłata od pozwu (30,00 zł) oraz opłata skarbową za przedłożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (17 zł).